

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 13. februar 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 45 til L 111, forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Kompenserende marine virkemidler ved etablering eller udvidelse af havbrug), stillet den 2. februar 2017 på vegne af Christian Poll (ALT).

Spørgsmål nr. 45 til L 111

"Vil ministeren sikre, at der ikke vil blive givet tilladelse til havbrug før, at den marine kompensation er bragt ud over forsøgsstadiet, samt at en miljøtilladelse til et havbrug gøres betinget af, at det kan dokumenteres, at den marine kompensationen har skabt tilstrækkeligt økologisk råderum? Der henvises til, at hverken slutrapporten for MUDP, storskala forsøget ud for Horsens fjord, eller AU, DCE's vurdering af Muslinge farme som kompensation, bringer mere nyt til den overordnede vurdering som fastlagt af NMKN nævnets kendelse i 2014, om at kompensationsanlæg med muslinge- og tangbrug stadig er på forsøgsstadiet."

Svar

Baseret på vores nuværende viden mener jeg, at kompenserende marine virkemidler (jf. besvarelsen af spørgsmål 30) ikke længere er på forsøgsstadiet og derfor bør kunne indgå ved godkendelse af nye havbrug eller ved udvidelse eller ændring af eksisterende havbrug.

For så vidt angår Natur- og Miljøklagenævnets ophævelse af Endelave havbrugs VVM-tilladelse og miljøgodkendelse i 2014 vil jeg gerne understrege, at klagenævnet ikke har fastlagt, at "kompensationsanlæg med muslinge- og tangbrug stadig er på forsøgsstadiet". Klagenævnet refererede i sin afgørelse til et notat fra DTU Aqua fra 2013, hvori det konkluderes, at fangkulturer (dvs. muslinge- og tanganlæg som kompenserende marine virkemidler) ikke er at betragte som bedst tilgængelig teknik (BAT), blandt andet fordi kommerciel produktion af muslinger og tang fortsat vurderedes at være på forsøgsstadiet. Natur- og Miljøklagenævnet vurderede i den konkrete afgørelse, at et havbrug med tilhørende kompenserende muslingeopdræt og tanganlæg ikke kunne betragtes som en forureningsbegrænsende foranstaltning, da muslingeopdræt og tanganlæg ikke havde en effekt i forhold til den konkrete udledning fra havbruget.

Et kompenserende marint virkemiddel renser ikke en udledning fra selve havbruget, men fjerner i stedet næringsstoffer fra det eller de kystvande og havområder, hvortil der sker en udledning eller tilstrømning fra havbruget. Jeg er af den opfattelse, at de nævnte – og andre – forsøg og rapporter har tilvejebragt værdifuld viden om anvendeligheden af kompenserende marine virkemidler.

Esben Lunde Larsen

/

Michel Schilling